

Det synes jeg til gengæld ændrede sig helt fundamentalt, da Det Konservativt Folkepartis ordfører var på talerstolen. Jeg synes, det var en meget klar og ærlig tale, og jeg mener, at det er væsentligt, at vi får præsenteret de meget forskelligartede synspunkter, der er om kirkens forhold til staten.

Jeg er i øvrigt helt enig med Det Konservative Folkeparti. Jeg ville selvfølgelig gerne have deres stemmer og opbakning til forslaget, men jeg havde nok ikke forventet det. Det er netop sådan, at Enhedslisten ønsker grundlæggende at forandre på forholdet mellem kirke og stat, og det kan selvfølgelig aldrig stemme overens med konservativ tankegang.

Jeg vil i forhold til Socialdemokraternes forslag, som er det andet forslag, vi behandler her i dag, sige, at vi kan støtte det i Enhedslisten. Der er nogle enkelte småting, som jeg synes vi skal kigge på under udvalgsarbejdet i forhold til, hvem der skal deltage i det arbejde, der bliver sat i gang. Men jeg synes, det er vigtigt, at vi fortsætter debatten og det er vigtigt at slå fast, at det ikke er sådan at en førkommission vil hindre en debat, der også kommer nedefra.

Tak for en god debat.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Der er et enkelt punkt, som vi er lidt optaget af, hvor vi ikke er helt i overensstemmelse med Enhedslistens forslag, og jeg vil bare sige, hvad vores bud er på det. Og det er i spørgsmålet om kirkeskatten, hvor vi har kigget til Sverige.

I Sverige har man i forbindelse med adskillelsen af kirke og stat sagt, at man skal have lige behandling i forhold til, hvordan der skal indhentes kontingenter til de forskellige trossamfund. Det, man gør i Sverige nu – så vidt jeg er orienteret – er, at man lader kommunen kradsse pengene ind for alle de godkendte trossamfund.

Kl. 17.30

Sådan en model kunne vi jo udmærket godt arbejde med i Danmark. Skattebegunstigelserne, det, at man kan fratække kontingenterne, er svært at få med, for der må man altså have lidt ligebehandling på det punkt.

Jeg ville bare lige nævne det, for jeg syntes, det var en af de ting, som lå lidt rudimentært i Enhedslistens forslag, men som jo som incitament godt kunne blive til noget, sådan at man sagde: Her kan vi indføre en reel ligebehandling, idet vi stadig væk skelner mellem religion

og livsanskuelse. Jeg tror også, det er klogt at blive ved at gøre det.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg har en lillebitte smule svært ved at se – og jeg tror i virkeligheden lidt, at det måske er der, vandene skiller – hvorfor samfundet skal yde en speciel støtte til en forening, blot fordi den er religiøs, i forhold til en anden forening, som kan være, hvad ved jeg, en fodboldklub, eller hvad folk nu kan finde på at danne af foreninger. Det forstår jeg grundlæggende ikke, og det forstår Enhedslisten ikke. Hele vores pointe omkring adskillelsen er netop, at alle foreninger skal behandles lige.

Det er klart, at den svenske model er et fremskridt i forhold til den nuværende situation. Det vil altså sige, at hvis SF stillede et forslag om den svenske model, så ville vi klart se det som et fremskridt i forhold til i dag og derfor støtte det, men vi ville stadig væk gå efter at få det fuldt implementeret på vores måde, eller hvad man skal sige, sådan at religiøse foreninger bliver behandlet lige med andre foreninger, så det ikke kun er et spørgsmål om, at religionerne kommer i øjenhøjde – det synes jeg er meget positivt ved SF's forslag – men at de religiøse foreninger kommer i øjenhøjde med andre foreninger.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Hvorfor religioner er noget andet end livsanskuelse i bred forstand, tror jeg ikke vi magter at få belyst fuldt ud, men jeg synes, det er interessant, og jeg ville egentlig være forfærdelig ked af, at det bare kommer til at stå som nogle hovedsætninger; for mange af de ting her er faktisk så svære, og man kan komme til at polarisere på forkert led, hvis ikke man giver sig tid til at fordybe sig i, at der i masser af samfund er brug for, at man har en særlig lovgivning.

Jeg kan bare lige nævne som et eksempel, at det jo bliver brugt som et argument for f.eks. slagting uden bedøvelse, at det er religiøst, og det er jo et hårdt argument. Jeg kan have andre holdninger til det, men jeg vil bare sige, at det religiøse har en særstatus i masser af både menneskers og samfunds forståelse for, hvad det er for en tvang, et menneske kan være under.

Så siger man, at så har man dér en religionsbeskyttelse og -begrænsning, som man måske gør klogt i at blive ved at opretholde i stedet for bare at sige, at staten bliver så uforstående over